

Șerban Foarță (Timișoara - Romania)

Complainte de Max Jacob

„Heureux crapaud! Tu n’as pas l’étoile jaune.”
(M. J., *Amour du Prochain*)

Era-ntuneric pe culoar
și frig, la Saint-Benoît-sur-Loire,
la mănăstire,
când au venit. El n-avea știre
că vin, ci doar o presimțire
și un motiv,
de când cu razia din Vel’ d’Hiv’,
să fie,-n plus, premonitiv, –
cum să-și dezmință
lui însuși (când era o țintă,
o galben-înstelată țintă a unui tir)
că o să moară ca martir,
adică „Je mourrai martyr”?...
Ceea ce,-n martie,
în patruzeci și patru,-n martie,
a cincea zi a lunii martie,
s-a și-ntâmplat,
după ce,-n fine, l-au luat,
nu de pe stradă, nici din pat,
ci de la mesă,
unde-au intrat cu câini în lesă
și zgomot, ca la orice-adresă,
printr-un culoar
obscur, la Saint-Benoît-sur-Loire,
în scurta lună Februar,
în doojpatru,
același an, patrușpatru,
când prietenii-i erau la teatru,
’n Parisul gri,
dar vesel ca un colibri:
„Paris sera toujours Paris!”
zicea un șlagăr
la modă, – când l-au dus în lagăr,
în lagărul de tranzit, lagăr
faimos, Drancy,
acolo unde, într-o zi,
o zi de martie... Et ainsi
de suite.